

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO , TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

III Niedziela Wielkanocna 2025-05-04

- Rozpoczynamy dzisiaj XVII Tydzień Biblijny, którego motywem przewodnim są słowa: „Zmartwychwstały Chrystus – nasza nadzieja chwały (por. Kol 1,27)”.
- Nabożeństwo majowe dla dorosłych o godz. 17.30 w dni powszednie, a w niedzielę o 15.00. Dzisiaj nabożeństwo majowe o 14.15 w połączeniu ze spotkaniem Żywego Różańca. Dla dzieci nabożeństwo różańcowe od poniedziałku do piątku o godz. 16.00.
- W kalendarzu liturgicznym przypada we wtorek święto Apostołów Filipa i Jakuba, zaś w czwartek Uroczystość św. Stanisława biskupa – Patrona całej Polski.
- Biuro parafialne czynne o stałych porach w poniedziałek i środę.
- W czwartek od 9.15-10.15 adoracja Najśw. Sakramentu, zaś o w środę od 17.00 do 18.00 jubileuszowa adoracja Najśw. Sakramentu.
- Dziękuję wszystkim, za składane ofiary na tacę, i te do puszki na sprzątanie kościoła. Na Caritas diecezjalną przesłałem 420 PLN ze zbiórki do puszki, na ogrzewanie zebraliśmy dwa tygodnie temu 700 PLN. Za tydzień kolekta budowlana.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Poniedziałek 5 Maja

17:00 + Radtke: Stanisław i Stanisława /ona/ w r. śm.

18.00 /zbiorowa za żywych/

- O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Stefania z okazji ur.

- O Boże błogosławieństwo i zdrowie w rodzinie Bystram, Hintzke, Czopek i Białk

Wtorek 6 Maja św. Ap. Filipa i Jakuba

18:00 + Ryszard Otrompka w r. śm

Środa 7 Maja

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ Ewa Sienkiewicz

+ Ryszard Ciskowski w 8 r. śm.

+ Stromscy: Krystyna i Stanisław

+ Necel: Stanisław i Łukasz, z rodzin: Necel i Stromskich

+ Ceynowa: Jerzy i Maria, Łucja Berta /nazwisko/

+ Jerzy Chrzanowski w 10 r. śm. od żony

+

Czwartek 8 Maja św. Stanisława biskupa

07:00 + Stefan Plinski w r. śm.

18:00 + Ciskowscy: Aniela i Feliks, z rodzin: Ciskowskich i Jeka

Piątek 9 Maja

18:00 + z rodzin Fiszer i Trzebiatowskich

Sobota 10 Maja

17:00 + Helena, Czesław, rodzice i bracia

18:00 + rodzice Bolda: Maria i Leon

NIEDZIELA IV Wielkanocna Dobrego paterza 11 V

08:00 + Bolda: Maria, Józef, Leon

10:30 - w intencji ofiarodawców budowy kościoła i za parafian

16:00 + Lessanu: Stanisława/ona/ Jan i Józef

W niedzielę **4 maja 2025** r. zostanie zainaugurowany **XVII Ogólnopolski Tydzień Biblijny**, którego temat przewodni brzmi: „Zmartwychwstały Chrystus – nasza nadzieja chwały (por. Kol 1,27)”. Celem tego wydarzenia jest ponowne odkrywanie i pogłębianie znaczenia Słowa Bożego w życiu Kościoła i w osobistym życiu wiernych. Tegoroczne obchody rozpocznie IX Narodowe Czytanie Pisma Świętego. Przedmiotem lektury będą 1-2 List do Koryntian oraz 1 List św. Piotra.

Święty Stanisław, Biskup i Męczennik, jeden z głównych Patronów Polski urodził się w Szczepanowie k.Bochni ok. 1030 r. Przypuszczalnie ukończył szkołę, katedralną w Krakowie, przeznaczoną dla wykształcenia przyszłych duchownych, potem podróżując po Europie kontynuował swoją edukację. Biskup Suła-Lambert powierzył mu pracę w kancelarii książęcej na Wawelu, zaś król Bolesław Śmiały w 1072 r. zdecydował, iż zostanie biskupem w Krakowie.

Diecezja Krakowska obejmowała wówczas obszar niemal 55.000 km2, zamieszany przez 200 tys. ludzi, wśród których duszpasterzowało ok. 200 księży. W trosce o powierzoną diecezję św. Stanisław zakładał dalsze parafie, starając się o nowe fundacje kościelne. Drugim nurtem jego działalności stało się odnowienie struktur kościelnych po okresie wewnętrznej wojny, jak i niszczylińskiego najazdu Czechów (lata 1034-1038). W czasie zarządzania diecezją przez św. Stanisława biskupstwo krakowskie przodowało w dziele odnowy i umocnienia polskiego Kościoła.

Działalność biskupa zakończyła się ostrym konfliktem z królem Bolesławem Śmiałym. W 1079 r. bp Stanisław poniósł męczeńską śmierć, natomiast król utracił tron i musiał opuścić Polskę.

Od ponad stu lat trwa spór historyków dążących do wyjaśnienia przyczyn zatargu. Najbliższa wydarzeniom "Kronika polska" Galia Anonima, spisana w 40 lat po tragicznych wydarzeniach, poświęca relacji zaledwie trzy zdania, zawierając poważne nieścisłości:

"Jak zaś doszło do wypędzenia króla Bolesława z Polski, długo byłoby o tym mówić; tyle wszakże można powiedzieć, że sam będąc pomazańcem [Bożym] nie powinien był [drugiego] pomazańca za żaden grzech karać cielesnie. Wiele mu to bowiem zaszkodziło, gdy przeciw grzechowi grzech zastosował i za zdradę wydał biskupa na obcięcie członków. My zaś ani nie usprawiedliwiamy biskupa-zdrajcy, ani nie zalecamy króla, który tak szpetnie dochodził swych praw." (tł. M. Grodzicki)

Kronikarz nie usprawiedliwia biskupa, łagodnie traktuje zdradę i grzech, ostro natomiast potępia postępowanie króla, którego działanie przyczyniło się do wypędzenia z kraju. Warto odnotować, że "Kronika" powstawała ku chwale króla Bolesława Krzywoustego, syna Władysława Hermana, który doszedł do władzy dzięki wypędzeniu Bolesława Śmiałego.

Kronika Wincentego Kadłubka spisana w sto lat później daje szerszy opis wydarzeń. Wynika z niej, że św. Stanisław napominał króla w sprawie krzywdzącego postępowania wobec swoich poddanych, szczególnie rycerstwa i ich rodzin; w końcu obłożył go klątwą. Bolesław Śmiały wysłał siepaczy, aby zabili biskupa - jednakże nie zdołali tego uczynić. Wyrok wykonał osobiście król - 11 kwietnia 1079 r., przypuszczalnie na Skalce. Doprowadziło to do odsunięcia króla od władzy, który był zmuszony opuścić Polskę i schronić się na Węgrzech, gdzie zmarł w dwa lata później. 1904 r. historyk Tadeusz Wojciechowski w książce pt. "Szkice historyczne XI w." omawiając dzieje upadku króla Bolesława nazwał biskupa zdrajcą, popierającego najazd na Polskę króla czeskiego Wratysława. "Pojawienie się książki Wojciechowskiego wywołało jedną z największych batalii polemicznych w dziejach naszej historiografii /.../ pogląd na sprawę św. Stanisława stawał się niemal automatycznie legitymacją świadcząca o stanowisku politycznym i światopoglądowym tego, który go wygłaszał". (opinia prof. M.Plezi) Przy aktualnym stanie badań w krytycznych publikacjach interpretuje się, iż przyczyną zatargu między królem Bolesławem a biskupem Stanisławem stały się skrytobójstwa popełnione na rozkaz królewski, jak i zabijanie dzieci zrodzonych w pozamałżeńskich związkach rodzin rycerzy

wykorzystujących wypraw wojenne. Biskup stojący w obronie zasady moralności zabraniającej przelewania krwi niewinnej godził w wolę króla, co poczytano za zdradę nie państwa, lecz władcy.

Kult św. Stanisława

Ciało św. Stanisława pochowano na Skalce w kościele św. Michała, następnie w połowie XII w. przeniesiono je do Katedry Wawelskiej (starsza historiografia podaje rok 1088). Dnia 17 września 1253 r. papież Innocenty IV dokonał kanonizacji, ogłoszenie jej w Polsce zaplanowano na rok następny. Dnia 8 maja 1254 r. w Krakowie odbyły się uroczystości połączone z podniesieniem relikwii i umieszczeniem ich na środku prezbiterium Katedry Wawelskiej w obecności książąt piastowskich: Bolesława Wstydliviego, Kazimierza, Przemysława I, Ziemowita, Władysława, rzesz rycerstwa i wiernych z całego kraju. W wieku XVII bp Marcin Szyszkowski ufundował nowy grób św. Stanisława: w latach 1626-1629 stanął baldachimowy, wolno stojący ołtarz św. Stanisława. Pośrodku konfesji na ołtarzu, na ramionach czterech klęczących aniołów umieszczono w 1631 r. srebrną trumnę z prochami Świętego. Osobno jest przechowywany relikwiarz czaszki Świętego. Podczas potopu szwedzkiego katedra została splądrowana, relikwie zbeszczeszczono, kosztowności wraz z trumną zagrabiono. Po zakończeniu wojny postarano się o godne złożenie relikwii w nowej srebrnej trumnie (1671 r.). Najbardziej znanym opisywanym cudem św. Stanisława, przedstawianym powszechnie w ikonografii jest wskreszenie Piotrawiny. Mianowicie św. Stanisław powiększając dobra biskupstwa krakowskiego kupił wieś od rycerza Piotra. Po jego śmierci spadkobiercy zaczęli się domagać zwrotu majątku. Żaden ze świadków, z obawy przed represjami niechętnego już wówczas biskupowi króla, nie chciał zeznawać w obronie św. Stanisława. Wówczas biskup po trzydniowych modlitwach i poście odprawił Mszę św., udał się w pontyfikalnych szatach na przykościelny cmentarz, polecił rozkopać mogiłę zmarłego przed 3 laty rycerza, dotknął go biskupim pastorałem dokonując cudu wskreszenia. Tak cudownie przywrócony do życia rycerz złożył świadectwo przed sądem broniąc racji Biskupa Stanisława.

W "Żywocie Św. Stanisława" napisanym przez Wincentego z Kielc odnajdujemy opis cudownych znaków następujących po śmierci Świętego. Jego posiekane ciało było strzeżone przez cztery orły wysłane przez Boga, które chroniły relikwii przed sępami i innymi krwiożerczymi ptakami. W nocy porzucane części ciała rozbłyły przedziwnym światłem, następnie zaś cudownie się zrosły. Modlącym się przy grobie objawiał się Biskup celebrujący Mszę św., śpiewający psalmy, niekiedy pouczający i udzielający pocieszenia. Od czasu kanonizacji św. Stanisław wszedł na stałe do dziejów Polski. Stał się obrońcą Polski i Polaków nazywanym "Pater Patriae" (Ojciec Ojczyzny). Do jego grobu pielgrzymowały tak liczne rzesze wiernych, iż wkrótce Katedra Wawelska została uznana pierwszą polską świątynią. Opisywane cudowne zrośnięcie się jego porąbanego mieczem ciała będzie symbolizowało scalenie Polski po rozbiciu dzielnicowym. W ciągu wieków kilkakrotnie składano tu wojenne trofea, m.in. krzyżackie sztandary po zwycięstwie pod Grunwaldem w 1410 r., a po odsieczy wiedeńskiej w 1683 r. król Jan III Sobieski umieścił przy grobie wielką chorągiew wezyra. W 1765 r. ustanowiono order św. Stanisława nadawany corocznie podczas majowych uroczystości w kościele św. Krzyża w Warszawie.

W liturgicznym kalendarzu powszechnym wspomnienie św. Stanisława przypada 11 kwietnia. Jednakże w Polsce przyjęto jako datę święta dzień 8 maja, pamiątkę ogłoszenia jego kanonizacji w Polsce. Powodem utrzymywania tego terminu obok tradycji jest pragnienie, aby świętowaniu nigdy nie przeszkodził okres Wielkiego Postu. W średniowieczu obchodzono je we wszystkich diecezjach polskich (poza kamieniecką) jako święto nakazane, wolne od pracy fizycznej, nauki i rozpraw sądowych. Każdego roku organizowana jest majowa uroczysta procesja z Wawelu na Skalkę, gdzie przed kościołem św. Michała i klasztorem OO. Paulinów odprawiana jest Msza św. z udziałem przedstawicieli Episkopatu Polski i gości z zagranicy.

[/https://adonai.pl/ludzie/?id=73/](https://adonai.pl/ludzie/?id=73/)